

Blikwisseling

Algemeen kapittel

In februari kwamen 15 afgevaardigde zusters van onze congregatie uit verschillende landen in het Nederlandse Steyl bij elkaar om onze situatie te bespreken, de afgelopen zes jaren te overdenken en lijnen uit te zetten voor de toekomst.

v.l.n.r. Zr. Hannah, Zr. Hellena, Zr. Katharina (Algemene Overste), Zr. Barbara en Zr. Judith

Aan het begin stond een bestandsopname: wat is er allemaal gebeurd – wat is goed geweest – wat zouden we nu anders doen – welke vruchten kunnen we herkennen? Daar hoorde ook een grondige informatie bij over de financiën van de congregatie door de econoom, mijnheer van Kempen. Dank zij zijn uitstekende presentatie werd het voor de zusters duidelijk dat onze huidige financiële situatie solide is, al kunnen we geen grote sprongen maken.

Daarna kozen de kapitulanten een nieuwe algemene overste en een nieuwe algemene raad. Zr. Katharina en haar vier „medestrijdsters“ hebben in de komende zes jaar het lot van de congregatie in handen.

Een kapittel is altijd spannend, maar deze keer was er nog iets bijzonders! Na een voorbereidingsproces van meerdere jaren,

waaraan ongeveer het derde deel van de congregatie had deelgenomen, nam het algemeen kapittel de grondig bewerkte nieuwe tekst van onze constituties, de „grondwet“ van onze congregatie, aan. In de voorbereidende fase hadden de zusters intensief over essentiële vragen van ons leven nagedacht. Trots konden de kapitulanten dit nu tot afsluiting brengen.

Na tien dagen van intensief werken werd tenslotte in een Eucharistieviering, waartoe alle zusters en enkele gasten waren uitgenodigd, gedankt en gevierd. De zusters en veel mensen om ons heen hebben het algemeen kapittel met hun gebed begeleid. Gods Geest was merkbaar aan het werk.

Opstanding

Verbonden met de aarde en uitgestrekt naar de hemel – zo richt zich op deze afbeelding de opgestane Christus op Paasmorgen op. Zijn gezicht straalt grote vreugde uit, het lijkt of zijn gestalte danst, hij voelt licht, bevrijd. Pasen!

Verrezen Christus in de tuin van het Betania Center in Medway, USA

Opstanding – niet buitengewoon en niet krampachtig. Een gebeurtenis, die ons uitstrekt tussen hemel en aarde, tussen de bodem, waarop we staan en de hemel, die ons werd beloofd. Beide horen bij elkaar. Wie niet bereid is om zich naar boven uit te strekken, loopt gevaar, het levensperspectief te verliezen en met naar de bodem neergeslagen blik te verkommeren.

Pasen – moge het ons gegeven zijn, in de spanning tussen aarde en hemel met de ongedwongenheid van Christus te dansen en ons te verheugen over het nieuwe leven!

Wij, de dominicanessen van Bethanië wensen u allen van harte een gezegend Paasfeest!

Gezonden om de Blijde Boodschap te verkondigen

Dit was de opdracht, die Paus Honorius III 800 jaar geleden gaf, toen hij op 21 januari 1217 de Orde van de dominicanen definitief bevestigde. Over wat dat voor ons in de 21ste eeuw betekent, wisselden ca. 600 leden van de dominicanerorde – broeders, slotzusters, apostolisch werkzame zusters, leken – t.g.v. het eind van het jubileumjaar in Rome van gedachten.

De eerste dag had tot thema „Mensenrechten en waardigheid van de mens” – hoogst actuele onderwerpen, die steeds meer onder druk komen te staan. De tweede dag stond in het teken van „Ontmoeting” en de derde dag was aan „Zending” gewijd.

Het congres leefde, naast de goed gefundeerde lezingen, van de vriendschappelijke ontmoetingen onder elkaar. Informaties van degenen die het in bijzonder moeilijke omstandigheden uithouden troffen ons zeer en onvergetelijk is de schreeuw van de dominicaanse bisschop uit Noord-Nigeria, die zijn nood en hulpeloosheid ten aanzien van de terreur van Boko Haram uitte. We hebben familie op de hele wereld ...

De Heilige Mis met Paus Franciscus in de Basiliek van Lateranen, waar op 21 januari 1217 alles begon, vormde de feestelijke afsluiting. En weer was het de Paus, die ons, dominicaanse familie, uitzond over de hele wereld, om het Evangelie te verkondigen.

Samen als dominicanen voor meer eenheid in de Europese kerk

Op 1 maart begon zr. Marjolein officieel met haar werk als algemeen secretaris van de UCESM, de Unie van Conferenties van Religieuze Hogere Oversten m/v in Europa. Sinds enkele maanden werkt ze zich in deze opgave in en daarbij heeft ze ook al enkele interessante ontmoetingen gehad. Zo bezocht ze de voorzitter van de CCEE, de Raad van de Bisschoppenconferenties van Europa, mgr. Lebeaupin. Bijzonder goede herinneringen heeft ze aan het gesprek met fr. Olivier Poqillon, algemeen secretaris van de COMECE (de Commissie van de Bisschoppenconferenties van Europa), die eveneens tot de Orde van de dominicanen behoort. Ze hebben zich voorgenomen, in de toekomst zo veel mogelijk samen te werken om zo een steentje bij te dragen aan de groei van netwerken en samenwerking tussen religieuzen en bisschoppen in Europa. Na het algemeen kapittel begint zr. Marjolein dan met haar job. In toekomst zal ze regelmatig in Brussel werken, maar ook veel onderweg zijn. Voor 2017 staan al bijeenkomsten in Boedapest, Rome, Durres (Albanië) en Moskou gepland. Europa staat bij Bethanië op de agenda!

Een bijzondere retraite

Ook de Paus heeft tijd nodig voor persoonlijke bezinning en geestelijke vernieuwing en het is intussen traditie, dat hij – net als zijn voorgangers – tijdens de Vasten zo'n week inplant. Er wordt een gastprediker uitgenodigd en dagelijks zijn er lezingen en is er tijd voor persoonlijk gebed.

Het buitengewone is, dat deze retraitelezingen door de televisie worden uitgezonden. Dat maakt het mogelijk, dat ook degenen, die om verschillende redenen niet aan zo'n week kunnen deelnemen, misschien omdat ze te oud of niet meer voldoende mobiel zijn, toch mee kunnen doen.

Dit jaar hield een dominicaan deze retraite. Onder zijn virtuele toehoorders bevonden zich, zoals in de laatste 15 jaren, ook zr. Elisabeth, zr. Giovanna en zr. Raphael uit Bracciano. Zr. M. Rosaria, die sinds enkele jaren in Thorn woont, was eveneens blij dat ze via de televisie deel kon nemen – in haar moedertaal en geestelijk verbonden met de medezusters in Bracciano en haar eigen mensen thuis.

Indrukken van een leven als gevangeniszielzorgster

Sinds drie jaar bezoek ik als vrijwilligster de gevangenis Frankfurt III en deel elke week enkele uren van mijn leven met de vrouwelijke gedetineerden.

Op dinsdagmorgen ben ik op de afdeling met de pas aangekomenen. De eerste tijd is heel moeilijk voor de vrouwen: gescheiden van kinderen en partner, opgesloten, veroordeeld tot niets doen, nog geen werk hebben – veel onzekerheid!

Dan is het goed om 's morgens uit de detentieruimte te worden geroepen voor een knutseluurtje met de vrijwillige zielzorgster. Er is geen directe uitnodiging voor een gesprek, maar de vrouwen kunnen zo op ongedwongen wijze met haar in contact treden. In de loop van de ochtend vertel ik van mijn motieven om naar hen toe te komen – hoe onze gemeenschap met vrouwen, die ooit in de gevangenis waren, tot stand gekomen is. Ik zeg tegen hen dat God ieder mens na mislukking en misstap een nieuw begin mogelijk maakt en ook aan eenieder hier nieuwe kansen aanbiedt.

Er ontstaat een sfeer van vertrouwen naar mij toe en vaak vraagt men: „Kan ik eens persoonlijk met u spreken?” Zo worden contacten opgebouwd tot de persoonlijke gesprekken en langdurigere begeleiding, waartoe ik op woensdagmiddag en -avond in de gevangenis ben.

Het is fijn, dat ik deze verbinding met de oorsprong van onze congregatie mag beleven.

Zr. Klarissa

Dat was me een knal ...

Zo zetten de zusters in Erbach het nieuwe jaar en hun jaarprogramma voor 2017 in: met een knal! Ze hadden voor de jaarwisseling mensen uitgenodigd om samen met hen terug te kijken en het nieuwe jaar in ogen-schouw te nemen. En wie Erbach kent, kan zich voorstellen, wat het hoogtepunt was: kijken naar het vuurwerk vanuit de torenkamer die een fantastisch uitzicht biedt over de Rheingau! Maar dat was pas het begin. De zusters hebben verschillende dingen bedacht om aan de groeiende behoefte van jonge en ook oudere mensen naar zingeving aan het eigen leven tegemoet te komen. Een keer per maand nodigen de zusters voor een filmavond op de Marienhöhe uit, waarbij films impulsen geven voor gedachtewisseling en gesprek. Enkele keren staat een „weekend met Jezus” op het programma en in november houden de zusters zich met hun gasten bezig met het thema „Sterven en dood”.

Ook een bedevaart mag weer niet ontbreken: op 1 mei gaat het van Mainz naar Erbach – een weg, die niet alleen wil worden gelopen, maar hopelijk ook naar binnen voert.

De zusters verheugen zich op iedereen, die mee wil doen. Het volledige programma kunt u bij zr. Judith (sr.judith@bethanien-op.org) opvragen.

Taizé in Riga

Oud-in-nieuw vieren met meer dan 60 mensen uit 6 verschillende landen, dat is iets bijzonders! Dit jaar vond het Europese Taizé-jongeren-treffen in Riga plaats.

Vanaf 28 december waren er 15.000 pelgrims in de stad om samen te bidden en van gedachten te wisselen over de situatie in hun landen en hun geloof. Zo konden iedere morgen 60 tot 80 gasten uit Spanje, Slovenië, Oekraïne, Polen, Duitsland en Letland samen bidden, voordat ze elkaar troffen in kleine groepen. Hiervan waren 33 jongeren bij ons te gast. Het dagelijks hoogtepunt vormden de gebeden in de grote hallen in de stad, maar voor ons persoonlijk was het de nacht van oud op nieuw. Na het gebed voor de vrede in de wereld vierden we met elkaar en elk land presenteerde zich met luide stem en met dans. Deze bijeenkomst laat de andere werkelijkheid van Europa zien, jonge mensen, die met plezier over nationale grenzen heen vanuit hun geloof actief zijn in de maatschappij. De pelgrimsweg van het vertrouwen, zoals deze bijeenkomst heet, heeft veel mensen in Letland de deur van hun woning en hun hart doen openen en we zijn dankbaar voor rijke ontmoetingen en nieuwe vriendschappen!

„Uitzicht“ om in zicht te blijven

Gevangenis en Bethanië horen onlosbaar bij elkaar

gevangenen willen graag in het zicht blijven van mensen die hen helpen om hun leven weer op te pakken.

Soms hoor je een heel mooi verhaal zoals laatst: een van de jongens was terug geplaatst naar Frankrijk waar hij vandaan kwam. Daar zou hij de rest van zijn straf uitzitten, maar in Frankrijk werd die rest kwijtgescholden. Nu woont hij bij zijn zus, heeft een baan als chef kok en een vriendin. Prachtig toch?!!!

Afscheid

Ze waren 57 jaar in Meckenheim actief en toen onze zusters er heen kwamen, vormden ze een belangrijke brug: de missiezusters van de Onbevleete Ontvangenis. En nu namen ze afscheid. Zij waren het, die in 1990 het eerste bejaardenhuis stichtten en ze hadden in al die jaren een vaste plaats in de bevolking. Enkele jaren geleden ging de verantwoordelijkheid over naar de „Seniorenhaus-GmbH“ van de Cellitinnen. Onlangs besloot het bestuur van de missiezusters om de laatste drie zusters vanwege hun hoge leeftijd naar het moederhuis terug te halen.

Vooraf in het begin, maar ook later, hebben de drie missiezusters eraan meegeholpen dat we ons in Meckenheim thuis konden voelen. Ze deelden de tafelgemeenschap met onze zusters die in St. Joseph woonden, hielpen hen om de weg te vinden en openen heel wat deuren.

Na drie jaar valt het ook onze zusters zwaar om zr. Gertrud, zr. Rosklara en zr. Reineldis weg te zien gaan. Het afscheid was waardig, maar ook emotioneel. Kardinaal Meisner stond er op om naar de H. Mis te komen en bedankte de zusters voor hun inzet.

v.l.n.r.: Zr. Reineldis, Zr. Gertrud en Zr. Rosklara

Oud ontmoet jong

Het Bisdom Roermond nodigde jongen mensen uit om tijdens een winterweekend over hun levensweg na te denken. Negen jonge mannen en vrouwen meldden zich aan. Gepland was ook een activiteit in een nabijgelegen seniorenhuis, dat echter ten offer viel aan de griep. Wat nu? De appeltaart stond al in de oven, de jongeren hadden zich verheugd op de ontmoeting – goede raad was duur.

Tenslotte landde de vraag bij ons: of ze naar onze gemeenschap in Thorn konden komen. Dat ging helaas niet en toen kwamen we op het idee dat ze naar Haelen konden gaan en daar met de oude zusters koffie drinken. En natuurlijk kon dat!

Op deze voor beide kanten verrassende wijze kwam het tot een bijzondere ontmoeting. Minstens twee generaties lagen tussen gasten en zusters. De jongeren waren heel geïnteresseerd in alles wat de zusters uit hun rijk kloosterleven konden vertellen, en de zusters genoten van de frisheid en het interesse van de bezoekers. En natuurlijk over de nog warme appeltaart! Men was het er unaniem over eens: bij het volgende winterweekend mag zo iets best weer worden herhaald!

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN NL75ABNA0578920042
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Sara Böhmer OP
Hagenbroek 11 · NL – 6017 RD Thorn
telefoon: +31(0)47 55 69 333
mail: zr.sara@bethanie-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.